

David Buzgar

Rinocer nehotărât/Rinoceronte indeciso,
metal, 56x23x11 cm

David Buzgar

Restituiri/Reposiciones

sculptură/escultura

Consiliul Județean Prahova
Muzeul Județean de Artă Prahova „Ion Ionescu-Quintus“
Ploiești, Bulevardul Independenței nr.1
Telefon: +40-244511375
+40-244522264
e-mail: office@artmuseum.ro

EDITURA
Ploiești, B-dul Independenței nr. 1
Tel. +40-244-522.264, fax +40-244-511.375

EDIT
ART

Martie 2013

ISBN: 978-606-8019-35-2

Viziune grafică: Valter PARASCHIVESCU
Traducere texte: Prof. Camelia BANDERA
DTP: Mariana DĂSCĂLACHE

Sculptor român stabilit în Baleare, Palma de Mallorca. A studiat la Academia Populară de Artă din Timișoara. Lucrează cu diverse materiale cum ar fi: metale, rășină, lemn, piatră etc., folosind tehnici ale artei de avangardă.

DAVID BUZGAR

David Buzgar, sub numele de David Dagaro, își realizează operele modelându-le cu fir de oțel, pe care ulterior le unește între ele. Odată finalizat acest proces, creează opera în bronz și ocazional în argint. Realizează minunate sculpturi demne de admirație.

1941-Se naște la Sibiu
1955-1958 – studii în Metaloplastică
1963-1966 – studiază la Academia Populară de Artă din Timișoara, Secția sculptură.

Expoziții realizate:

Între 1966 și 1969 a realizat diferite expoziții în Ungaria, Cehoslovacia și Germania
1970 – Fuge în Republica Federală Germania

Escultor rumano establecido en las baleares, Palma de Mallorca. Estudio en la Academia Popular de Arte de Temesburgo, trabaja condversos materiales entre ellos diferentes metales, resinas, maderas etc. utilizando técnicas del arte vanguardista.

David Buzgar, bajo el sobrenombre de David Dagaro, trabaja sus obras moldeandolas con hilos de acero, que posteriormente une entre si, una vez finalizado este proceso, funde su obra en bronce y ocasionalmente en plata. Creando maravillosas esculturas dignas de admiración.

1941 – Nació en Siebenbürgen
1955-1958 – Estudios en Metaloplastica
1963-1966 – Estudio en la Academia Popular de Arte de Temesburgo (modelación, formas, dundición etc.)

Exposiciones Realizadas:

Entre 1966 y 1969 realizo varias exposiciones en Hungría, Checoslovaquia y Alemania
1970 – Huyó a la República Federal Alemana

1973 – Expoziție la Galeria du Manoir (Schaffhausen)
 1977 – Expoziția Schwarze Kloster (Freiburg)
 1979 – Expoziție Galeria Wenzel (Zürich)
 1979 – Expoziție Targul International de Artă (Toulouse, Franța)
 1982 – Expoziția Atlas Galerie (Chicago)
 1983 – Expoziție Beverly Hills (Los Angeles)
 1986 – Expoziție Târgul Internațional de Artă (Miami)
 1987 – Se hotărăște să se mute în Mallorca (Spania)
 1989 – Expoziții colective în Mallorca
 1990 – Expoziție prin intermediul Centrului de Cultură Balear
 1992 – Galeria Rock Nimue. Palma de Mallorca
 1993 – *Din dragoste de artă*. Mallorca
 1994 – Expoziția Hibiscus Art Galery (Peguera)
 1995 – *Din dragoste de artă*. Expoziție colectivă. Bienala Una, Kreis Sewerte
 1996 – Expoziție Galeria de Artă Belartico (Palma)
 1996 – Kunsteverein Ludwigsburg, Germania
 1997 – Amsterdam și Lylle. Expoziție colectivă, Palma de Mallorca-Koln U. München

1973 – Exposición en la Galerie du Manoir (Schaffhausen)
 1977 – Exposición Schwarze Kloster (Freiburg)
 1979 – Exposición Galeria Wenzel (Zürich)
 1979 – Exposición Ferie International d'Art (Toulouse, Francia)
 1982 – Exposición Atlas Galerie (Chicago)
 1983 – Exposición Beverly Hills (Los Angeles)
 1986 – Exposición Feria Internacional de Arte (Miami)
 1987 – Decide trasladarse a Mallorca (España)
 1989 – Exposiciones colectivas en Mallorca
 1990 – Exposición a través del Centro de Cultura Balear
 1992 – Galeria Rock Nimue. Palma de Mallorca
 1993 – *Per amor a l'art*. Mallorca
 1994 – Exposición Hibiscus Art Galery (Peguera)
 1995 – *Per amor a l'art*. Exposición colectiva. – Bienal Una, Kreis Sewerte
 1996 – Exposición Galeria de Arte Belartico (Palma)
 1996 – Kunsteverein Ludwigsburg, Alemania
 1997 – Ámsterdam y Lylle. – Exposición Colectiva, Palma de Mallorca – Koln U. Muenchen

Între limbaj și formă

Sculptura lui **David Buzgar**, la fel de surprinzătoare și de spectaculoasă ca și biografia artistului, exercită, de la primul contact, o inexplicabilă forță de seducție și stârnește, la fel de spontan, multiple nedumeriri. Ea scapă oricăror clasificări, se sustrage tipologiilor obișnuite, își neagă orice posibil model, deși, aparent, sugerează trasee de lectură confortabilă și fără bruscări de percepție. Deși totul pare simplu și inteligibil, lucrările așezându-se în categorii tehnice și formale cunoscute, cum ar fi cioplirea, modelajul, lustruirea, patinarea etc., materialele predilecte fiind bronzul și lemnul, formele însele înscriindu-se în categoria mare a figurativului, o lectură aprofundată și o analiză în detaliu trimit privitorul într-o altă zonă a înțelegerii și a judecății. Tot ceea ce pare motiv, model exterior, subiect sau orice altă denumire ar mai putea avea nu este, în esență, decât o capcană pentru privitor, un mod subtil de a-l aduce aproape, de a-l lua apoi în posesie, uneori pe nesimțite, și de a-l plimba ulterior înlăuntrul unei lumi fascinante, aceea a limbajului, a disponibilităților sale nelimitate, a imaginarului mereu înprospătat înlăuntrul propriilor lui limitări.

Corpul uman, singur, în cuplu sau în compoziții mai ample, în atitudine statică sau dinamică, nud sau drapat, animale și păsări diverse, de la rinocer, la taur, la țap, la cocoș, la rață etc., etc., alcătuiesc, împreună, un vast inventar de motive și de forme plastice care nu trebuie înțeles decât în această perspectivă. Pentru că **David Buzgar** însuși în felul acesta își înțelege și își comunică formele, ca motive generice, ca structuri plastice, și nicidecum ca reflexe directe ale unei realități investite cu o identitate certă și definită caracterial și psihologic, în consecință.

În esență, sculptorul studiază spațiul, experimentează modalități de construcție, instituie structuri, analizează atitudini și se joacă, la limita gratuității, cu meditația gravă, de-a Creatorul, de-a micul demiurg indecis între varianta jubilatorie și luminoasă a existenței și aceea sceptică și mereu pândită de căderea în depresie. Omul ascensional și omul-carcasă, omul expansiv sau cel prăbușit în sine, animalul intempestiv, solar, purtător al unui indiscutabil mesaj de forță, sau cel înfrânt și decorativ, simplu trofeu domestic, cocoșul majestuos sau rața placidă și umilă, iată o sumă de ipostaze și de atitudini morfologice și morale pe care sculptorul o așează, ca ecran semnificativ, între realul amorf și lumea privitorului care aspiră, măcar în principiu, la conștiința de sine.

Însă dincolo de acest cadru al semnificațiilor generale, dincolo de orizontul moral, sculptura lui **David Buzgar** este un remarcabil eveniment plastic, este un neobosit spectacol al limbajului. Asamblajele

metalice de o ingeniozitate excepțională, juxtapuneri și suduri de fire metalice, asemenea tehnicii misterioase a damaschinării, creează volume și suprafețe de o expresivitate unică, pe care nicio altă tehnică tradițională nu o poate oferi, iar colajul de materiale, asocierea unor substanțe și a unor esențe diferite extind și resemnifică simbolic limbajul artistic.

Într-un anumit fel, deși nu printr-o contagiune directă, sculptura lui **David Buzgar**, atât la nivelul înțelegerii formei, cât și la acela al limbajului, se integrează în căutările și în gândirea plastică, în abordarea materialelor și în concepția despre prezența omului în lume proprie generației de sculptori români din anii '970, din proximitatea lui Napoleon Tiron, Doru Covrig etc. Oricum, această sculptură intră, oarecum, în cea de-a treia vârstă post-brâncușiană, aceea care descoperă din nou figurativul, dar nu ca scop în sine, ci doar ca mijloc de a formula judecăți morale și de a reconstrui limbajul.

Pavel ȘUȘARĂ

Entre lenguaje y forma

La escultura de **David Buzgar**, tan sorprendente y espectacular como la biografía del artista, ejerce, desde el primer contacto, una inexplicable fuerza de seducción y provoca, tan espontáneamente, múltiples desconciertos. Ella sale de cualquier clasificación, se sustrae a las tipologías corrientes, se niega a cualquier modelo posible, aunque, en apariencia, sugiere trayectos de lectura confortable y sin brusquedades de percepción. A pesar de que todo parece simple e inteligible, las obras que se incorporan en categorías técnicas y formales conocidas, como sería tallar, modelar, dar lustre, dar pátina etc., los materiales predilectos el bronce y la madera, las formas mismas que se inscriben en la gran categoría del figurativo, una lectura profundizada y un análisis en detalle envían a la persona que mira a otra zona de la comprensión y juicio. Todo lo que parece motivo, modelo exterior, argumento o cualquier otra denominación que pudiera tener es, en esencia sólo una trampa para quien mira, una manera sutil de llevarlo cerca, de reponerlo, a veces imperceptiblemente, y llevarlo de paseo dentro de un mundo fascinante, el del lenguaje, el de sus disponibilidades infinitas, el del imaginario siempre refrescado dentro de sus propias límites.

El cuerpo humano, solo, en pareja o en composiciones más amplias, en actitud estática o dinámica, nudo o cubierto, diversos animales y pájaros, del rinoceronte al toro, chivo, gallo, pato etc., etc., forman, juntos, un vasto inventario de motivos y formas plásticas que debe entenderse sólo desde esta perspectiva. Porque **David Buzgar** mismo de este modo comprende y comunica sus formas, como motivos genéricos, como estructuras plásticas, y de ninguna manera como reflejos directos de una realidad investida con una identidad cierta y definida desde el punto de vista del carácter y de la psicología, en cosencuencia.

Esencialmente, el escultor estudia el espacio, experimenta modalidades de construcción, instituye estructuras, analiza actitudes y juega, al límite de la gratuidad, con la reflexión grave, al Creador, al pequeño demiurgo indeciso entre la variante de la existencia que jubila e ilumina y la escéptica que siempre está a punto de caer en la depresión. El hombre ascendente y el hombre introvertido, el hombre expansivo o el derrumbado en sí mismo, el animal intempestivo, solar que lleva indiscutiblemente un mensaje fuerte, o el vencido y decorativo, simple trofeo doméstico, el gallo majestuoso o el pato plácido y humilde, he aquí una suma de hipóstasis y actitudes morfológicas y morales que el escultor la coloca, como pantalla significativa, entre la realidad amorfa y el mundo del quien mira y aspira, por lo menos en principio, a su propia conciencia.

Pero más allá de este marco de las significaciones generales, más allá del horizonte moral, la escultura de **David Buzgar** es un notable evento plástico, es un incansable espectáculo del lenguaje. Los ensamblajes metálicos ingeniosos de una forma excepcional, yuxtaposiciones y uniones de hilos metálicos, como la técnica misteriosa del demasquinado, crea formas y superficies de una expresividad única, que ninguna otra técnica tradicional puede ofrecer, y el collage de materiales, la asociación de algunas sustancias y distintas esencias extienden y vuelven a dar significado de forma simbólica al lenguaje artístico.

En determinado modo, aunque no por un contagio directo, la escultura de **David Buzgar** tanto en la comprensión de la forma, como en del lenguaje, se incorpora en las búsquedas y en el pensamiento plástico, en el enfoque de los materiales y en la concepción sobre la presencia del hombre en el mundo, propia a la generación de escultores rumanos de la época '970, en proximidad de Napoleon Tiron, Doru Covrig etc. De todos modos, esta escultura entra, en cierto modo, en la tercera edad posterior a la de Brancuși, la que descubre otra vez el figurativo, pero no como fin en sí mismo, sino sólo como medio de enunciar juicios morales y reconstituir el lenguaje.

Pavel ȘUȘARĂ

„Per amor a l'art“

Despre **David Buzgar** am auzit pentru prima dată în lungile mele conversații cu Nicolae Marin, un bun prieten fugit în Germania (Freiburg im Bresgau) în 1980, care ura din răspuțeri comunismul. Viața lui aventuroasă, experiențele la limită, încăpățânarea de a reuși într-un spațiu străin, păstrându-și rădăcinile, ne-au determinat să scriem împreună o carte, *La ruleta vieții. Florin Sicoie în dialog cu Nicolae Marin*, apărută în anul 2010. Acolo, **David Buzgar** apare în grupul de exilați români, organizați în „Diaspora română“ a regretatului scriitor Victor Frunză, care s-a aflat, în anii '80, la originea a numeroase proteste îndreptate împotriva Regimului Ceaușescu.

Între altele, „Diaspora română“ a organizat, în 1984, o curajoasă demonstrație în fața Ambasadei României de la Köln, protestând împotriva decretului prin care regimul comunist le cerea bani celor care părăseau definitiv țara, mai ales etnicilor germani. Pe pancarta de aproape șase metri pe care au purtat-o atunci împreună **David Buzgar** și Nicolae Marin stătea scris „Ceaușescu = Bokassa + Idi Amin“.

Dar **David Buzgar** n-a fost numai una din vocile exilului românesc. Împătimit de artă, după studii în metaloplastie și la Academia Populară de Artă din Timișoara, și-a cultivat vocația pentru sculptură în România, Germania și Spania, după ce s-a stabilit, în 1987, la Palma de Mallorca, în acel spațiu mediteranean deschis care se potrivește atât de bine sculpturii sale. Și aș spune că întreaga lui operă stă sub semnul libertății îndelung căutate, care l-a determinat să-și părăsească, în 1970, țara de obârșie, România, în care plastica, și nu numai, trăia sub apăsarea cenzurii comuniste, pentru aerul proaspăt al Lumii Libere.

Rezultatul? Câteva sute de lucrări, prezentate în numeroase expoziții personale sau colective din Ungaria, Cehoslovacia, Germania, Elveția, SUA, Franța și Spania, cronici în importante publicații internaționale, semnate de critici de artă de prestigiu.

Sculpturile lui **David Buzgar**, realizate din bronz, oțel, piatră, lemn și rășină, uneori într-o manieră compozită, au farmecul nesfârșitei căutări, al încleștării cu materia, al experimentului avangardist. Mai mult decât atât, țelul artistului pare să fie o simplificare a formelor, o reducere a imaginii plastice la esență, o înțelegere a materialului ca personaj.

Și nicăieri nu poate fi mai bine perceput acest fenomen ca în cazul sculpturilor sale în care piatra se îmbină cu metalul, de la cele zoomorfe, modelate în forme paradoxale și violente, la cele antropomorfe,

marcate de vibrația artei africane.

Expoziția de față, care poartă titlul sugestiv de *Restituiri* și care constituie, în fapt, cea dintâi prezență a lui **David Buzgar** în spațiul cultural românesc, ne prilejuiește întâlnirea cu un mare artist și cu o operă plastică de un înalt nivel.

O întâlnire care ne lipsea.

Florin SICOIE

„Per amor a l' art”

Sobre **David Buzgar** oí por primera vez durante mis largas conversaciones con Nicolae Marin, un buen amigo que huyó a Alemania (Freiburg im Bresgau) en 1980, quien odiaba con todas las fuerzas el comunismo. Su vida aventurera, las experiencias a límite, la obstinación en lograr en un espacio extranjero, pero conservar sus raíces, nos determinaron escribir juntos un libro, En la ruleta de la vida. Florin Sicoie en diálogo con Nicolae Marin, que apareció en el año 2010. Allí, **David Buzgar** aparece en el grupo de exiliados rumanos, organizados en „La Diáspora rumana” del sentido escritor Victor Frunză, que durante los años '80 originó numerosas protestas en contra del Régimen de Ceaușescu. Entre otras cosas, „La Diáspora rumana” organizó, en 1984, una valiente manifestación delante de la Embajada Rumana de Köln, protestar por el decreto por el cual el régimen comunista pedía dinero a los quienes abandonaban definitivamente el país, especialmente a los étnicos alemanes. En la pancarta de casi seis metros que la llevaron en aquel entonces juntos David Buzgar y Nicolae Marin estaba escrito, Ceaușescu = Bokasa+Idi Amin“.

Pero **David Buzgar** no fue sólo una de las voces del exilio rumano. Muy aficionado al arte, después de estudiar metal y plástico también en La Academia Popular de Arte de Timișoara, cultivó su vocación para la escultura en Rumanía, Alemania y España, después de establecerse, en 1987, en Palma de Mallorca, en aquel espacio mediterráneo abierto que se adecua tanto a su escultura. Y diría que toda su obra está bajo el signo de la libertad largamente buscada, que lo determinó abandonar, en 1970, el país de origen, Rumanía, donde la plástica, y no sólo, vivía bajo la opresión de la censura comunista, para el aire fresco del Mundo Libre.

¿El resultado? Centenares de obras, presentadas en numerosas exposiciones personales o colectivas en Hungría, Eslovaquia, Alemania, Suiza, E.E.U.U., Francia y España, crónicas en importantes publicaciones internacionales, firmadas por críticos de arte prestigiosos.

Las esculturas de **David Buzgar**, realizadas en bronce, acero, piedra, madera, y resina, algunas veces de una forma compuesta tienen la gracia de la infinita búsqueda, del atenazamiento con la materia, del experimento vanguardista. Más aún, el objetivo del artista parece ser una simplificación de las formas, una reducción de la imagen plástica a la esencia, una comprensión del material como personaje.

Y en ninguna parte se percibe mejor este fenómeno como en el caso de sus esculturas en que la piedra se une con el metal, desde las zoomorfas modeladas en formas paradójicas y violentas, hasta las antropomorfas, marcadas por la vibración del arte africana.

La presente exposición, que tiene el título sugestivo *Reposiciones* y que en realidad constituye, la primera presencia de **David Buzgar** en el espacio cultural rumano, nos ocasiona el encuentro con un gran artista y con una obra plástica superior. Un encuentro que nos faltaba.

Florin SICOIE

David Buzgar - Omul și materia

Cronica umană și artistică a lui David Buzgar, sculptor cu mâini puternice, este scrisă sub semnul eliberării. David, un om care niciodată nu a admis limite care să îl constrângă, a abandonat într-o zi România natală pentru a căuta în Mallorca căile libere ale propriului limbaj plastic.

Se intuiește la David un parcurs artistic trudnic de recuperare a unor motive care, pentru alții, păreau ne semnificative.

Nu greșesc când afirm că David Buzgar, în maniera renașcentistă a acelor laborioși sculptori din Toscana, a urcat treptele meseriei în strânsă legătură cu materia. Cu o obsesivă insistență, David a răsucit, a unit și a împletit fierul, a pătruns adânc în dialogul cald cu lemnul și a descoperit nemărginitele posibilități ale pietrei, al șlefuirii acesteia, ca element expresiv și integrator al operei sculpturale. Marele merit al lui David, ceea ce nu înseamnă puțin, a fost acela de a înțelege că materialele, ca și persoanele, oricât de puțin ar fi înțelese și iubite, inițiază un dialog plastic, în momentul în care mâinile unui creator le pune în contact.

Sculptura lui David Buzgar, născută din aceeași umilință a materiei, ne învață să vedem și să simțim dincolo de propriile forme, să percepem fierul, piatra și lemnul ca elemente organice pline de viață.

Damián Romis

Martie 1991

Îl cunosc pe David de ani de zile. Îmi amintesc în special vizita din anul 1996 pentru a-mi prezenta sculpturile inspirate din Bous Costitx.

Contemplarea unei opere, fie sculptură sau pictură, poate provoca privitorului diferite reacții, de la indiferență până la admirație.

Dincolo de simpla apreciere estetică, interpretarea unei creații artistice conține elemente emoționale de natură personală, ceea ce face aproape imposibilă unanimitatea.

În cazul meu, ca președinte al Consiliului din Mallorca și Batllessa de Costitx, opera lui David Buzgar îmi provoacă sentimente de satisfacție din două motive: primul, evident, este forța expresivă, și celălalt, la fel de evident, este voința pe care artistul a avut-o de a se stabili la Mallorca.

El, român de origine, a știut să asimileze esența mediteraneană pe care Mallorca o oferea. Pietrele, lemnul, metalele... și cultura ancestrală, care trăiește în noi, ca un fir ce ne duce către trecutul universal, când strămoșii noștri direcți erau cunoscuți ca aparținând țărurilor „mare nostrum“.

Maria Antonia Muñar i Riutort

Președinta Consiliului Mallorca

David Buzgar - El hombre y la materia

La crónica humana y artística de David Buzgar, escultor de poderosas manos, está escrita bajo el signo de la liberación. David, un hombre que jamás ha admitido límites opresores, abandonó un buen día su Rumanía natal para buscar en Mallorca los caminos libres de su propio lenguaje plástico.

A David se le adivina una intensa historia de trabajador a brozo, un curriculum en el sudor, el esfuerzo, ocupan muchos renglones. No me equivoco al afirmar que David Buzgar, a la manera de aquellos laboriosos escultores de la Toscana renacentista, ha escalado los peldaños del oficio en íntimo contacto con la materia. Con obsesiva insistencia, David ha tensado, retorcido, unido y trenzado el hierro: ha profundizado en el cálido diálogo de la madera y ha descubierto las ilimitadas posibilidades de la piedra, del canto rodado, como elemento expresivo e integrador de la obra escultórica. El gran mérito de David, que no es poco, ha sido comprender que los materiales, como las personas, a poco que se las entienda y ame, inician un creativo diálogo en el mismo instante en que las manos de un creador los pone en contacto.

La escultura de David Buzgar, nacida de la misma humildad de la materia, nos enseña a ver y a sentir más allá de las propias formas, y a percibir el hierro, la piedra y la madera como elementos orgánicos llenos de vida.

Damián Romis

Marzo 1991

Conec a David des de fa anys. Record, especialment, la visita que emfeu l'any 1996 per presentar-me les seves escultures inspirades en els Bous de Costitx.

La contemplació d'una obra, sigui escultura o pintura, pot provocar a l'observador diferents reaccions. Des de la indiferència – no em diu res, sol comentar – fins l'admiració.

Ara bé, més enllà de la simple apreciació estètica, la interpretació d'una creació artística conté elements emocionals de índole personal que fan gairebé impossible la unanimitat.

En el meu cas, com a presidenta del Consell de Mallorca i Batllessa de Costitx, l'obra de David Buzgar em provoca sentiments de satisfacció per doble motiu.

L'un, evident, és la seva força expressiva i l'altre, també evident, és l'aposta que ha fet l'artista per arrelar a aquesta terra. A Mallorca.

Ell, romanès de naixement, ha sabut copsar l'essència mediterrània que Mallorca destil·la pels quatre costats.

Les pedres, les fustes, els metalls... i la cultura ancestral que resideix en nosaltres com un fil que ens lliga a un passat més universal, quan tot el món conegut pels nostres avantpassats directes eren les ribes del *mare nostrum*.

Maria Antònia Munar i Riutort

Presidenta del Consell de Mallorca

Taurul înfocat/El toro fogoso, metal, 30x19x21 cm

Cocoș cântând/Gallo cantando, metal, 58x51x20 cm

Rața veselă/El pato alegre, metal, piatră/piedra, 33x23x15 cm

Dansatoare/Bailarina, metal, 70x100 cm

Ipostază/Postura, metal, 17x36x11 cm

Jucător de golf/Golfista, metal, piatră/piedra, 16x10x5 cm

Jucător de golf/Golfista, metal, 16x10x8 cm

Jucător de golf/Golfista, metal, 16x10x8 cm

Capră neagră/Cabra de montaña, oțel/acero, piatră/piedra, 28x19x8 cm

Pereche de balerini dansând/Pareja bailarina bailando, metal, piatră/piedra, 44x30x11 cm

Pereche de balerini dansând/Pareja bailarina bailando, metal, piatră/piedra, 44x30x11 cm

Pereche de balerini dansând/Pareja bailarina bailando, metal, piatră/piedra, 44x30x11 cm

Pereche de balerini dansând/Pareja bailarina bailando, metal, piatră/piedra, 44x30x11 cm

Pereche de balerini dansând/Pareja bailarina bailando, metal, piatră/piedra, 44x30x11 cm

Pereche de balerini dansând/Pareja bailarina bailando, metal, piatră/piedra, 44x30x11 cm

Meditație/Meditación, metal, piatră/piedra, 60x54x45 cm

Richard Wagner, metal, 36x35x24 cm

Cap de taur/Cabeza de toro, metal, 7x4 x4cm

Cântătorul dimineții/Madrugar, metal, piatră/piedra, 56x41x16 cm

Cap de taur/Cabeza de toro, metal, piatră/piedra, 85x83x53 cm

Cap de taur/Cabeza de toro, metal, piatră/piedra, 85x83x53 cm

Cap de taur/Cabeza de toro, metal, piatră/piedra, 85x83x40 cm

Madre de familia/Mamă de familie, metal, piatră/piedra, 37x23x19 cm

Rinocerul/El rinoceronte, metal, piatră/piedra, 31x18x12 cm

Stăpâna nisipurilor/La Dueña de las arenas, oțel/acero, piatră/piedra, 40x46x17,5 cm

Ipostază/Postura, metal, 14x36x12 cm

Ipostază/Postura, metal, 14x36x13 cm

Ipostază/Postura, metal, 23x22x11 cm

Ipostază/Postura, metal, 28x26x24 cm

Gânditoare/Pensadora, metal, piatră/piedra, 10x7x3 cm

Odihnă/Reposo, metal, piatră/piedra, 11x8x4 cm

Luminată de soare/Iluminada por el sol, metal, piatră/piedra, 11x8x4 cm

De ce?/¿ Por qué ?, metal, 17x11x7 cm

Zodiac: Vărsător/Zodiaco: El Acuaría, metal, 6x4 x3cm

De ce?/¿ Por qué ?, metal, 17x11x7 cm

Familie de artiști/Artistas en la arena, bronz/metal, 17x15x5 cm

Triptic/Triptico, metal, piatră/piedra

Balerină/Bailarina, metal, 16x10x5 cm

Săritoare peste obstacole/Gimnasta saltando vallas, bronz/bronze, 16x15x5 cm

Omagiu României/Omagio a Rumanía, metal, piatră/piedra, 225x60x55 cm

Omagiu României/Omagio a Rumanía, metal, piatră/piedra, 225x60x55 cm

Omagiu României/Omagio a Rumanía, metal, piatră/piedra, 225x60x55 cm

Cele trei grații/Las tres gracias, oțel/acero, piatră/piedra, 57x26x24 cm

Pereche de balerini/Pareja de bailarines, metal, 16x18x8 cm

Pereche de balerini dansând/Pareja bailarina bailando, metal, piatră/piedra, 44x30x11 cm

ISBN: 978-606-8019-35-2

